

[Ingerlise Koefoed]

ren komme i samråd efter dette, så vi kan diskutere det nærmere med ministeren.

Dette ikke for at sige, at læseretarderede ikke skal have adgang til båndbøger, lydbøger, på bibliotekerne, men for at understrege, at aftaler og ophavsretslovgivning hører sammen, og er der aftaler, skal man ikke gå over til tvangsforanstaltninger.

Med hensyn til revisionsbestemmelsen vil jeg opfordre til, at man, når man tager revisionen af § 22 a om 4 år, så også ser på en revision af § 11, som trænger til at blive kigget nærmere på, og som der ligger et grundlag for at behandle.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I ministerens fremsættelse blev det sagt, at lovforslaget indleder den generelle revision af den ophavsretlige lovgivning, og at i lovforslaget er kun en mindre del af den lange række forslag, der er stillet i betænkningen, medtaget. Derfor er jeg ked af, at vi ikke har kunnet fremskynde det, at det næste skridt i ophavsretsloven ikke skal tages hurtigere, end flertallet vil gå med til. Men det er der ikke noget at gøre ved. Vi kan jo da altid prøve at fremkalde revisionen tidligere end i 1988-89-samlingen.

Efter at folketinget har vedtaget dette om hybridnettet eller står lige foran det, er det klart, at der må træffes beslutning om licens, og jeg synes egentlig, at ordet »tvangslicens« udmærket dækker det, der sker her. Det er en tvang, at man skal betale denne licens, når man er afhængig af hybridnettet. Lad det bare blive slået fast.

Derefter vil jeg gerne sige lidt om fremskridtspartiets betænkning bidrag. Socialdemokratiets ordfører ønskede ikke at kommentere det, fremskridtspartiet skriver i sit betænkning bidrag. Jeg synes, det er meget rimeligt, at det bliver trukket frem. Fremskridtspartiet holder – sådan har jeg i hvert fald opfattet partiets politik – stærkt på den private ejendomsret, er parat til at kæmpe for den under enhver form, og er meget betænkeligt, så snart samfundet finder det nødvendigt at gribe ind over for den private ejendomsret. Det gælder bare ikke åndelige produkter. Kunst, litteratur, og hvad der ellers kan komme på tale, skal ikke være beskyttet af den private ejendomsret.

Jeg synes, det karakteriserer fremskridtspartiets politik meget godt, og derfor synes jeg, at det bør trækkes frem ved denne lejlighed. Alt, hvad der har med materielle ting at gøre, skal beskyttes ud over alle grænser. Alt, hvad der har med åndelige ting at gøre, skal efter fremskridtspartiets mening ikke beskyttes. Det karakteriserer partiet godt.

Tinning (VS):

En gang imellem tænker jeg på vort lands statsminister. Kort efter, at han var tiltrådt, fortalte han en meget rørende historie om, at vi efterhånden skulle forsøge at få tingene lagt ned i salen. Det skulle være slut med alle disse forhandlinger rundt omkring i korridorer og mørke gange, nu skulle vi bare snakke hernede.

Desværre er ophavsretslovforslaget et eksempel på, at sådan gik det aldrig. Det, det lovforslag først og fremmest handler om, er hybridnetforliget, som igen hænger sammen med TV 2. Det er alt sammen noget, man snakker om i korridorerne, og på et eller andet tidspunkt kommer man til udvalget, og så forsøger man at få lavet nogle ændringer af ophavsretslovgivningen, som selvfølgelig også er begrundet i andet, men som først og fremmest er begrundet i et ønske om at få lavet en lovgivning på kabel-TV-området, som gør hybridnetforliget praktisk eller operationelt, eller hvad man nu vil kalde det. Jeg synes, det er en kedelig ting, at landets mediepolitik skal udformes på en måde, hvor alting går så forholdvis tilfældigt for sig.

Hele diskussionen om aftalelicens eller tvangslicens er et klart eksempel på, hvor tilfældigt det går for sig. Det er en fantastisk central problemstilling, om de forskellige kunstnere skal henvises til at få deres ophavsretskrav afgjort i et eller andet tvangslicensnævn, hvor de selvfølgelig ikke kan få medhold, det siger sig selv. Det er fantastisk vigtigt, om de uden videre får at vide: I skal organisere jer i en fælles organisation, hvis I overhovedet vil have lov til at fremsætte krav, og kan I ikke blive enige med dem, der kører fællesantenneanlæggene rundt omkring, så afgør et tvangslicensnævn hele sagen.

En ting er, at det ikke har det fjerneste med frihed og smidighed, og hvad regeringen ellers går og bryster sig af, at gøre. Noget